

1713 ^{26/3} 20: Eneste Beh. af Indstill. f. Fællesudv. ang. F. t. Bestemm. om Forandr. i Grundloven. 1714

kæmpet for. Det er derfor en Taktik, der forekommer mig ejendommelig netop fra Venstres Synspunkt, en Taktik, der i Valglovssagen bringer det af det konservative Folkeparti foreslaaede Grundlag: Opstilling i Enmandskredse, men Valg i Amtskredse, frem i første Række. Desuden skal det heller ikke lette Enigheden om et Grundlag, at Landstingsflertallet gennemtvinger Sagens foreløbige Stranding paa et Tidspunkt, da Valglovsforhandlingerne i øvrigt er vidt fremskredet, og da derfor Grundlovsforhandlingernes Stranding kun kan bevirke, at man fra Regeringspartiernes Side maa anbefale, at man roligt venter og ser Tiden an, indtil det viser sig, hvorledes Valglovsforhandlingerne forløber.

Af disse korte almindelige Betragtninger vil det fremgaa, at vi fra vor Side maa betragte Venstres Politik som alene egnet til at vanskeliggøre Enighed om Valgloven paa det Grundlag, som sikkert Flertallet baade indenfor Venstre og indenfor Socialdemokratiet foretrækker, og at vi endvidere maa anse den fra begge de konservative Partier fulgte Politik i denne Sag som en ligefrem ønsket Tilsidesættelse af Folketingets Flertal og af Muligheden for en virkelig Forhandling og derfor maa mene, at det, der i Dag foregaa, i og for sig kun er en Demonstration for at vise Landstingsflertallets Magt til i Øjeblikket at standse denne Sag. Men da denne Magt altid har været fuldkommen klar, og da Demonstrationen, der før saa vidt er ret ligegyldig, tillige medfører baade politiske og saglige Vanskeligheder for den dog af alle ønskede og i Virkeligheden ogsaa nødvendige Enighed om en ny Grundlov og Valglov, saa ønsker vi fra vor Side i Øjeblikket kun at pointere, at en virkelig Forhandling om Grundloven, om Stridspunkterne i Grundloven, har der ikke været ført, at Forhandlingerne om Valgloven paa ingen mulig Maade er gaaet i Staa, og at det derfor i Øjeblikket er urimeligt at afslutte Grundlovsforhandlingerne. Men naar Landstingsflertallet absolut vil det, kan vi jo ikke forhindre det. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne blot anbefale, at vi nu stemmer for Fællesudvalgets Mindretalsindstilling og derigennem altsaa i alt væsentligt fastholder Regeringens Grundlovsforslag.

Formanden: Det ærede Medlems Udtalelse om, at det, der her sker, kun er en Demonstration for at vise Landstingsflertallets Magt, kan ikke passere upaataalt.

Trier: Grundlovsbehandlingen har denne Gang været et Løb med Forhindringer. Da Grundlovsforslaget kom til Landstinget, kunde det siges, at det kun var paa en Mellemstation, Fællesudvalget maatte hidføre den endelige Afgørelse. Nu kommer det fra Fællesudvalget tilbage hertil med al mulig Udsigt til, at den endelige Afgørelse dog ikke vil blive truffet, forsaavidt man da gaar ud fra, at vi, som Forholdene foreligger, nødvendigvis maa have Grundlovsændringer gennemført. Det ser nærmest ud til, at Sagen i Øjeblikket vil bortfalde, eftersom man i Fællesudvalget beklagelsesvis har ment at maatte afbryde Forhandlingerne paa et Tidspunkt, da det endnu ikke med Udsigt til Held havde løst den Opgave, der er stillet ethvert Fællesudvalg: at gøre en Indstilling, der kan medføre en Udjævning af de foreliggende Stridspunkter. Det gjorde man, uagtet man endnu ikke havde forhandlet om alle Muligheder, og der endogsaa fra et Mindretals Side overfor Flertallet var fremkommet bestemte Antydninger af et Grundlag, hvorpaa man mente Forhandlingerne kunde føres videre. Naar man ikke indlod sig paa at drøfte disse Antydninger, og de Forslag — Mæglingforslag kan det vel kaldes —, som de naturligt pegede paa, men uden Betænkelighed slog Døren i for fortsatte Forhandlinger, er der nu for Mindretallet, selv om det godt kunde gaa med til visse af Flertallets Ændringsforslag, dem, der har en væsentlig formel Karakter, dog ikke andet at gøre end at tilraade Grundlovsforslagets Vedtagelse i den Skikkelse, hvori Folketinget har vedtaget det, og saa afvente, hvad der derefter vil ske. Der er jo neppe med Afgørelsen i Dag talt det sidste Ord i Sagen.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) slog paa det samme, som der har været slaaet paa i Fællesudvalget: at det vilde være vanskeligere for ham og hans